

Ö l ü m s ü z A t a

• ATATÜRK, Cumhuriyet Ordularına gönderdiği son mesajında şöyle demektedir: “ Türk Vatanı'nın ve Türklük camiasının şan ve şerefini, dahili ve harici her türlü tehlikelere karşı korumaktan ibaret olan vazifesini her an ifaya hazır ve amade olduğuna benim ve büyük ulusumuzun tam bir inan ve itimadımız vardır.”

_____ Yazan: _____

PROFESÖR

Tayyib Gökbilgin

İnsanlık tarihi, milletlerin hayatında türlü yönlerden fevkaladelik gösterenlerin yaptıkları ve yarattıkları ile mensup olduğu millete büyüklük, şan ve şeref getirenlerin, bir kelime ile, kahramanların hayat menkıbeleri ve bunların canlı, hareketli ve mana dolu eserleri hakkında geniş yer ayırmıştır. Tarihin derinliklerinden kopup gelen ve zengin mazisi ve an'anesi olan milletler, kahramanlarının şahıs ve eserleri üzerine eğilip onların aynasında kendilerini teşhis ettikten sonra, yeni bir yaşama zihniyeti, hız ve enerjisi alırlar, geleceğine doğru, arada ufak tefek duraklamalar ve sarsıntılar olsa bile, daha büyük bir azim, cesaret ve gururla ilerlerler.

Türk milleti gibi tarih ve coğrafya bakımından eşsiz bir zenginliğe malik olan bir millet, eski kahramanlarına ilaveten, son asırda kazandığı kelimenin tam manasıyla büyük bir adam ile, engin tarihinin şanlı menkıbelerini yeniden yaşamış gibi bahtiyar ve müftehir oldu ve gerçekten Türk tarihindeki sayısız ebedi kahramanlar zincirinin son halkasını **BÜYÜK VE ÖLÜMSÜZ ATATÜRK** teşkil etti.

Asker **ATATÜRK**'ten Devlet Başkanı **ATATÜRK**'e kadar onun kişiliğini ve niteliğini meydana getiren unsurlar, bize çok zaman basit ve sade bir görünüş altında da, harikulade ve kahraman bir varlığın bütün özelliklerini tanıtmıştır. **ATATÜRK**, henüz otuz yaşında bulunduğu, kendi tabiri ile “naciz bir Kolağası” olarak “Derne Osmanlı Kuvvetleri Kumandanı” olduğu sırada bile bakınız nasıl bir kahraman yaşayış ve düşüncesini gösteriyordu: O, bu münasebetle gönderdiği bir mektupta diyordu ki:

“Buradaki vaziyet ve mukavemetimizle şanı millete mutabık bir netice istihsali ümidi pek kavi iken son zamanlarda memleket dahilinde zuhuryafte olan elemli levhalar bizi meyas etti.. Menfaatperestliğimizin derecesi malum idi. Fakat bunun hiyanet, denaet, rezalet derecesine çıkabileceğini kat'iyen ve katibeten tasavvur etmiyorduk. İhtirasat, cehalet ve mantıksızlık yüzünden koca Osmanlı devletini mahvedeceğiz. Kuvvetli bir Osmanlı İmparatorluğu vücuda getirmeği tasavvur ederken vaktinden evvel sefil, rezil olacağız... Zaman ve hadisat her türlü hakayiki ispat ve izhar eder, eder, fakat bazan böyle darbei mühlîke indirerek..”

Derne Osmanlı Kuvvetleri Kumandanı Mustafa Kemal, bu sözleri, Trablusgarp harbi sırasında, İkinci Meşrutiyet devrinin buhranlı ve vahim bir devresi başladığı, ufuklarda bulutların karardığı, o zamanki idarecilerin millet ve memlekete felaket ve musibetler getirecek anlaşmazlıklar ve sakim tedbirler içinde bulunduğu esnada söylüyordu. Bize, bugünlerdeki durumumuz için dahi bir ibret ve intibah dersi verecek olan, bu acı hadiseler, genç hayat ve hareket dolu Mustafa Kemal'in kafasında, o zaman, layık olduğu ciddiyetle muhakeme ve münakaşa konusu oluyor, hele, en nazik bir anda mevkiini terkederek Harbiye Nazırının hareketini bir türlü mazur göremiyordu.

“Harbiye Nazırının terki mevki edişini ağrep bulurum. Hamiyetli ve fedakar idiyse ve ötede beride savurduğu gibi - kellesini koltuğuna almış idiyse - asıl ibrazı hamiyet ve fedakari ve sebat zamanı şimdi idi. Zaafı kalb göstermeğe ne hacet vardı. Daha on ay evvel benim gibi naçiz bir Kolağasını mecburu sükut ve düşarı atalet etmeğe ve maksadı hafiyesini temin için etrafını saran bir sürü beyinsizlere kafa sallamakla demgüzar olmağa ve budala gibi kukla vaziyetinde entrika cereyanlarına bir alık gibi teslimi nefis eylemeğe rıza göstermektense daha o zaman makamını ehline terketmek elbette daha doğru olurdu. Meslek hareketi doğru idiyse şimdi göstereceği vaziyete sebat ve fedakarlık olacaktı. Umuru mehamı devleti çocuk oyuncağı mı zannediyordu.”

Sözlerinin sonunda ATATÜRK, Libya sahrasında bir avuç Türk kahramanının müstevlilere karşı sebatla mukavemet eylediğini, ancak, asıl meselenin siyaset adamlarının gözlerini dört açması lazım geldiğini bildirerek ilk alarm işaretini vermektedir:

“Bizim vaziyeti askeriyemizde tebeddül yoktur. Siyasetimiz müsait ise biz talep olunduğu kadar sebat ve mukavemete muktediriz. Yalnız erbabi siyasetin memleketi büsbütün tarumar olmaktan sıyanet için gözlerini dört açması lazımdır.”

ATATÜRK, daha genç bir zabıt iken, kendi vazifesini mükemmel bir şekilde başarmakla beraber, millet ve memleket meselelerini en büyük bir dikkat, vukuf ve hassasiyetle ve bu şekilde takip etmekte idi. Sonraları bizzat devlet idaresinin en yüksek ve en sorumlu kademelerinde vazife aldığı zamanlarda ise asıl mesleğinin ve ihtisasının şuuru ve heyecanı içinde yaşamaktan asla fariğ olmamıştır. Onun bu unutulmaz ve erişilmez vasfıdır ki, bugün de, yarın da, millet hayatımızda daima **ÖLÜMSÜZ ATATÜRK** bizimle beraber ve hakim olacaktır. Günün birinde, kendisini daima bir ferdi saydığı, Türk ordusunun en basit ihtiyaçları ile meşgul olduğu görülmüş, bir vilayetin küçük bir askeri sanat okulunu ziyaret ettiği zaman, **“Memleketlerin feyizli topraklarından, sayısız faziletlerinden, çeşitli ve zengin kaynaklarından kimseye muhtaç olmaksızın hakkiyle istifade edebilmek için, ve binaenaleyh milletimizi mes’ut ve müreffeh, ordumuzu tamamen ihtiyaçtan müstağni ve kavi yaşatabilmek için”** hayati önem taşıyan sanattan bahsetmiş, başka bir zaman da, bir münasebetle ordu kumandanlarına, düşünce ve ihtisaslarını şöyle ifade ettiği olmuştur:

“Cumhuriyet Orduları tarihe yazdığı büyük zaferlerin neş’esinden ancak daha ali vazifelerin ifasında lazım evsaf ve askeri meziyetleri her gün arttırmak için istifade etmektedir... Milletimiz, kemali azimle içtimai ve fikri tekamülüne çalışırken, onu yolundan alakoyacak dahili ve harici maniaların karşısında kuvvetli, kudretli, yüksek vazifelerini müdrük kahraman ordumuzun hazır bulunduğunu düşünerek müsterih olabilir...”

ATATÜRK'ÜN, Türk Ordusuna güveni pek büyüktü. Fani hayata veda ettiği günlerde, Cumhuriyet ordularına son mesajı, bu inanç ve güvenin en belîğ bir şahididir:

“Zaferleri ve mazisi insanlık tarihi ile başlayan, her zaman zaferle beraber medeniyet nurlarını taşıyan kahraman Türk Ordusu!” hitabıyla başlayan bu mesajda, şahsen kalbi şükranlarını beyan ve ifade, büyük milletimizin iftihar hislerine de tercüman olduğunu bildirirken Türk Ordusunun yüksek vazifelerine bağlılığı ve ona itimadının derecesini şöyle bildirmektedir:

“Memleketini en buhranlı ve müşkül anlarda zulümden, felaket ve musibetlerden ve düşman istilasından korumuş ve kurtarmış isek, Cumhuriyetin bugünkü feyizli devrinde de askerlik tekniğinin bütün modern silah ve vasıtaları ile mücehhez olduğun halde vazifeni aynı bağlılıkla yapacağına hiç şüphem yoktur... Türk vatanının ve Türklük camiasının şan ve şerefini, dahili ve harici her türlü tehlikelere karşı korumaktan ibaret olan vazifeni her an ifaya hazır ve amade olduğuna benim ve büyük ulusumuzun tam bir inan ve itimadımız vardır.”

Ölümünün 23 üncü yıldönümünde de **ÖLÜMSÜZ ATATÜRK'e** bin nimet ve şükran!..